

РЕШЕНИЕ

№ 18622

гр. София, 30.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 02.05.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Наталия Ангелова

ЧЛЕНОВЕ: Ванина Колева
Мариета Райкова

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **2621** по описа за **2025** година докладвано от съдия Наталия Ангелова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – 221 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН. Образувано е по касационна жалба на "ФАКТОРИ" АД, ЕИК[ЕИК], със седалище в [населено място], чрез адв. Й. от САК, срещу Решение № 491/07.02.2025г. на СРС, НО - 99-ти състав, по а.н.д.20241110216551/2024г., с което е потвърдено наказателно постановление №Р-10-187 от 19.09.2024г., издадено от заместник -председателя на Комисията за финансов надзор /КФН/, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност”, с което на жалбоподателя е наложена имуществена санкция в размер на 5000 лв. /пет хиляди лева/ на основание чл. 116, ал. 1, т. 3, предл. първо от Закона за мерките срещу изпирането на пари/ЗМИП/ за нарушение на чл. 72, ал. 2 ЗМИП.

Касаторът иска от съда да постанови отмяна на съдебното решение и на НП. На първо място изтъква дадено тълкуване на разпоредбата от други състави на АССГ, като счита, че за да бъде осъществен състава на нарушението, следвало да бъде доказано възникнало съмнение и/или узнаване за изпиране на пари за наличие на средства от престъпен произход, задължението за уведомяване възниквало не на базата на обективни критерии , а на базата на субективни такива. Законът не въвеждал презумпция по отношение на възникването на съмнение и затова установяването на този субективен признак не можело да ес предполага. Наказание за това, че не е възникнало съмнение, а е трябвало да възникне, не се съдържало в ЗМИП. В касационната жалба се оспорват като неправилни изводите на СРС за съставянето на АУАН в срока по чл.34 ЗАНН, с доводи, че КФН е имала възможност чрез LEI кодове - временни кодове на клиентите

на дружеството, посочени в отчета му по чл.26 от Регламент (ЕС) 600/2014 относно пазарите на финансови инструменти и за изменение на Регламент (ЕС) №648/2012г., да идентифицира наименованията на клиентите на инвестиционния посредник съдържащ се в Детайлна информация по отчет, подаден чрез системата по чл.26 от М." с вх. № 10-02-IF-48526/19.08.2023г., на която дата и нарушителят - дружеството касатор, следвало да се счита за открит. АУАН е съставен на 27.03.2024г., повече от 1 месец след изтичането на 6-месечния срок по чл.34, ал.2 ЗАНН. Оспорва като неправилен и извода на СРС, че дружеството -касатор следвало да уведоми дирекция "Финансово разузнаване" на ДАНС за съмнение за изпиране на пари при поредица от сделки с 14 700 броя акции от капитала на NVIDIA Corporation от емисия ISIN US67066g104, при които "Сейнт Гейбриъл Ресорт" ЕООД генерирал нетна печалба 7 315 259,64лв. за сметка на "Терезин Хаусвервалтунг" ЕООД, позовава се на посоченото на стр.3, абзац 2 от НП, че не са възникнали съмнение за изпиране на пари или за наличие на средства от престъпен характер. , което обстоятелство, безспорно установено от административно-наказващият орган, определя описаното в НП нарушение като несъставомерно. Излага и подробни твърдения, според които липсва съмнение за изпиране на пари - свидетелските показания на Н., че страните по сключваните сделки не са нови клиенти, за наличието на предварителна договореност между страните по сделката, - два броя за покупко -продажба на акции от 14.10.2022г., представени по преписката с резултат от сделката за продавача Т. Х. - цена 140 евро за акция при цена на същите акции на Франкфуртската фондова борса 124,68 евро за акция. Пзовава се на цената на акциите на NVIDIA Corp при сделките на регулиран пазар на 18.08.2023г. NASDAC- XNAS - цена при отваряне 398,35 евро и цена при затваряне 390,25 за 1 брой акция; периодът на сключване на сделките не можело да бъде квалифициран като "кратко време", тъй като договорите за сделките били сключени 10 месеца назад, а поръчките за сделките били подадени на 18.08.2023г.Оспорва се и извода на СРС, че нарушението не е маловажно, счита същият в противоречие на пар.1, т.4 от ДР на ЗАНН - легалната дефиниция на определението за маловажен случай. Счита, че макар и нарушението нда е формално, и настъпването на такива да не е елемент от фактическия му състав, то наличието на такива е първият и най-важен критерий за маловажност на случая. Иска от съда да вземе предвид, че инвестиционният посредник е уведомил надзорния орган за сключените сделки в деня на сключването им чрез предоставянето на отчета, тези сделки не са били прикрити. по представените два броя НП срещу дружеството – касатор: НП Р-10-185/18.09.2024г. и № Р-10-186/19.09.2024г. , то същите не били влезли в сила.

В съдебно заседание, касаторът чрез адв. Й. поддържа изцяло касационната жалба, като иска от съда да уважи същата и постанови отмяна на НП, претендира разноски по представен списък.

Ответникът -зам.председател на Комисията за финансов надзор, ръководещ Управление"Надзор на инвестиционната дейност", чрез юрк. Палозова, оспори касационната жалба изцяло, в ход по същество и в подробни писмени бележки, претендира неоснователност на същата , по подробно изложени съображения претендира, че решението на СРС следва да бъде оставено в сила като постановено при правилно приложение на закона, в това число относно изводите на съда за съставомерност по чл.72, ал.2 ЗМИП на описаното нарушение и за правилно приложение на санкционната норма, за спазване на процесуалните правила. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура в съдебно заседание се представлява от прокурор В., счита касационната жалба за неоснователна, представи заключение, че решението на СРС е правилно и законосъобразно.

Административен съд София – град, XXVI касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените

касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, приложим по силата на чл. 63в ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол. Разгледана по същество е неоснователна.

Въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства Софийският районен съд установил следното от фактическа страна:

ФАКТОРИ" АД е вписан като инвестиционен посредник и има качеството на задължено лице по смисъла на чл.4, т.8 от ЗМИП. В отговор на искания за представяне на доказателства и проведени срещи с органи в КФН, преглед на представената документация, които действия са подробно обсъдени в мотивите на съдебното решение, проверяващите приели, че дружеството е било задължено да уведоми Дирекция "Финансово разузнаване" (ФР) на ДАНС за съмнение за изпиране на пари при поредицата от сделки с 14 700 броя акции от капитала на NVIDIA Corp от емисия ISIN US67066G104, при които "Сейнт Гейбриъл Ресорт" ЕООД генерирал нетна печалба 7 315 259,64лв. за сметка на "Терезин Хаусвервалтунг" ЕООД, незабавно след извършването им. На 18.08.2023г., в резултат на бездействието си посредникът нарушил чл.72, ал.2 ЗПИП, за което бил съставен АУАН на дата 27.03.2024г., а въз основа на него и при идентично възпроизведена фактическа обстановка, било издадено и оспореното пред СРС НП, с което за нарушение на посочената разпоредба на основание чл.116, ал.1, т.3 ЗМИП на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 5 000 лв.

СРС по подробно изложени мотиви е приел спазване на срока по чл.34, ал.2 и ал.3 ЗАНН при издаването на АУАН и НП, в това число за издаването на АУАН е изложил съображения, че проверката е открита на дата 08.12.2023г., а документите, имащи отношение към установяване на нарушението са постъпили в КФН на 11.12.2023г. и на 11.01.2024г., като дори и спрямо началната дата на проверката, АУАН е издаден в законоустановения 6-месечен срок, а датата на представянето на отчета по чл.26 от Регламент (ЕС) № 600/2014 нямал отношение към установяване на нарушението и нарушителя, тъй като се касаело за различно задължение от процесното по чл.72, ал.2 ЗМИП, като нарушението е извършено на 18.08.2023г. Прието е, също, че описаното в АУАН и НП от фактическа страна е съставомерно по посочената като нарушена разпоредба. Съдът е обсъдил задължението по ал.1 на чл.72 ЗМИП, както и на ал.2 от същата разпоредба - за незабавно уведомяване на ДФР на ДАНС след сделката. Съдът е приел за установено от фактическа страна, че от страна на инвестиционния посредник са били приети и действали в същия период Вътрешни правила за контрол и предотвратяване на изпирането на пари и финансирането на тероризма, а в чл.4, ал.1 от правилата неизчерпателно са изброени критерии за разпознаване на съмнителни операции или сделки с клиенти при предоставяне на инвестиционни услуги. В случая генерирането на нетна загуба от продажбата на акциите на нерегулиран пазар в размер на 7 338 098,14 лв., тъй като придобилото акциите дружество на цена 4 025 098,14 лв., незабавно ги продава на регулиран пазар на цена 11 340 393,78 лв., т.е. реализира печалба в размер на 7 338 098,14 лв., Идентично и за придобитите 33 броя акции на същото дружество и от същия собственик от същата емисия, придобити от И. Виза С. за сума в размер на 9 035,93лв. са продадени на регулиран пазар за 25 394, 02 лв. или нетната печалба, съответно загубата за Теразин Х. е в размер на 16 313,09лв. Тези сделки са извършени в един и същи ден. Съдът е изложил данни и за свързаност между дружествата клиенти на касатора. Генерирането на печалба в особено голям размер за сметка на Т. Х., както и краткото време на извършване на сделките, е следвало да породи основателно съмнение в посредника за предварителна договореност между страните и са свързани с изпиране на пари по смисъла на

закона.

СРС е обсъдил подробно и възраженията, направени с жалбата пред касационната инстанция – доводът, че не е осъществен състава на нарушението, тъй като не се е породило съмнение от страна на инвестиционния посредник, като е посочил, че именно в това се състои нарушението, те е трябвало да се породи такова съмнение. въз основа на критерии, заложи в Вътрешните правила на посредника. Не следвало да се обсъжда въпроса за субективната страна, доколкото се касае за отговорност на юридическо лице - обективна и безвиновна, поради което е счел за неотнорми причините, поради които свидетелят Н. е приел, че няма нарушение на вътрешните правила и затова не е уведомил Дирекция ФР на ДАНС. Също съдът е обсъдил възражението за подаване на отчета по чл.26 от Регламент (ЕС) №600/2014 и отхвърлил същото, като неизпълнение на задължението по чл.72, ал.2 ЗМИП, тъй като както обемът от информация, така и органът до който се подавало уведомлението са различни. По тези съображения СРКС е потвърдил НП.

По подробно изложени съображения, СРС е приел и правилно приложение на санкционната норма - в размер на законоустановения минимум, и обсъдил ши стигнал до извод за неприложимост на чл.28 ЗАНН, в това число, че нарушението е първо за дружеството, обстоятелствата, при които е извършено. при отчитане на характера и вида на обществените отношения, които се засягат. По тези съображения СРС е потвърдил НП.

Правна преценка на касационната инстанция:

Съдебното решение е валидно и допустимо, като постановено от законен състав, в предвидената писмена форма, по подадена в срок жалба срещу подлежащо на съдебен контрол НП и от надлежна страна - лицето, санкционирано с НП. Също в съдебното производство не са допуснати нарушения на процесуалните правила, като са събрани всички отнорми и допустими доказателства за описаното изпълнително деяние в АУАН и НП. Съдът е изпълнил задължението си по чл.107, ал.2 НПК да провери както обвинителната, така и тезата, развита от санкционираното лице в жалбата.

При правилно установена фактическа обстановка, съдът е формирал правилни правни изводи както относно съставянето на АУАН и НП от компетентни органи, за спазване на изискванията на процесуалния закон и изискуемата от закона форма. Обосновани са и изводите на СРС, че описаното в АУАН и НП от фактическа страна е съставомерно по посочената като нарушена разпоредба - чл.72, ал.2 ЗМИП, съответно при правилно приложение на отнормата за нарушението санкционна норма - чл. 116, ал.1, т. 3 ЗМИП, законосъобразно е ангажирана административно-наказателната отговорност на "ФАКТОРИ" АД, като е наложено административно наказание "имуществена санкция" в размер на 5 000 лв. Правилно е и приетото, че отговорността на дружеството е обективна и безвиновна и за неприложимост на чл.28 ЗАНН. В мотивите на решението си СРС е обсъдил доводите в жалбата, по същество идентични с тези в касационната жалба, обсъдени по-горе.

Решаващите правни съображения за неоснователност на жалбата срещу НП се споделят от касационната инстанция, като препраща към същите, на основание чл.221, ал.2 АПК. Правилен е изводът на СРС, че НП следва да бъде потвърдено, тъй като действително е нарушен чл.72, ал.2 ЗМИП по отношение на конкретните сделки на 18.08.2023г., за нарушението е приложена предвидената в закона санкция в минимален размер - 5000 лв. на основание чл.116, ал.1, т.3 от същия закон. Споделят се мотивите на СРС за неприложимост на чл.28 ЗАНН, необоснован е и доводът на касатора, че не са взети предвид всички изисквания при налагането на процесната санкция.

Не се споделят доводите на касатора, че следва да бъде установен субективен елемент за да бъде съставомерно нарушението по чл.72, ал.2 ЗМИП. Както правилно е посочено в мотивите на СРС именно в липсата на такъв елемент се изразява процесното нарушение. Също не се споделят доводите за нарушение на чл.34, ал.2 ЗАНН, относно срока за съставянето на АУАН, а както правилно е посочил СРС в мотивите на решението, касае се за уведомяване на два различни органа, отчетът по чл.26 от Регламента има различно съдържание.

По изложените съображения, касационната жалба е неоснователна, съдебното решение следва да бъде оставено в сила, не се установяват касационни основания по чл.348 НПК за отмяната му, както и такива, за които касационната инстанция следи служебно.

При този изход на делото, искането на ответника – КФН за присъждането на юрисконсултско възнаграждение, следва да бъде разгледано. На основание чл. 63, ал.5 ЗАНН, такива се дължат, с оглед изхода на делото. При определяне на размера на възнаграждението съдът съобрази разпоредбата на чл. 63, ал.5, изр. 2-ро ЗАНН, вр. чл. 37 ЗПП, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ и прие, че на ответника следва да се присъди възнаграждение в размер на 100,00 лв.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд - София-град

РЕШИ:

ОСТАВЯ в сила Решение № 491/ 07.02.2025 г. постановено по н.а.х.д.20241110216551 по описа на СРС за 2024г., 99-ти състав.

ОСЪЖДА "ФАКТОРИ" АД с ЕИК[ЕИК] и седалище в [населено място], ДА ЗАПЛАТИ по бюджета на Комисията за финансов надзор сумата от 100,00 (сто) лв. за разноски.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: